

ročník IV.

čtvrtek 18. července 2024

Motiv z Rovenska

Milí přátelé!

Nikdy jsem si nepřipadal jako spisovatel. Ale teď už ano.

Mám za pár dní odevzdat knížku – a pořádně jsem ještě nezačal.

Takže, pokud příští týden nedostanete Trosečníka: a/ sklátila mne nějaká choroba, b/ rozflákal jsem se na koloběžce, c/ píšu... 😊

≡ Turnovské léto 2024

pátek 19. července, 19:00, před Střelnicí
Retro band

sobota 20. července, 19:00, před Střelnicí
Roubovaný vokurky

pátek 26. července, 18:00, před Střelnicí
Fröhlicher Akkordeon Express

Nenechte si ujít vystoupení skupiny převážně mladých harmonikářů – Musikschule Fröhlich z oblasti Lipska, hrající všechny možné hudební směry. Škola existuje již 30 let a za tu dobu soubor odehrál mnoho koncertů nejen v domovském Německu, ale i v dalších evropských zemích.

sobota 27. července, 18:00, před Střelnicí
Drahoslava Satorová

Drahoslava Satorová je turnovská rodačka žijící v podhůří Šumavy, která se vám představí v roli klavíristky, zpěvačky a autorky písní. Zazní písně lyrické, šansony, blues i pijácké. Inspirací je nejenom život sám, ale také krásná příroda Šumavy a texty šumavského básníka Ondřeje Fibicha.

≡ Turnovské kulturní tipy:

čtvrtek 25. července od 18 hodin, Turnov II – knihovna na vlakovém nádraží
Mass.na

Řeznictví z Českého Dubu má přezdívku „továrna na požitky“. To stojí za to vyzkoušet a o gastronomické zážitky z dobře upraveného masa z regionálních chovů se společně podělit. Z velké části je to o mase, ale svůj podíl hraje také koření, další suroviny, postupy a časy zpracování nebo správné párování masa v pokrmu. Nevíte si doma s masem rady nebo jste naopak masař labužník? Pro všechny se najdou témata. Pro vegetariány může být náplň akce citlivá.

čtvrtek 25. července od 18.00, Letňák bar
DJ Sali: Drum'n'bass

Přijď si do letňáku užít poklidný večer s elektronickou hudbou. Drum and bass je hudební žánr elektronické taneční hudby, který vznikl v 90. letech 20. století. Pro tento styl jsou charakteristické převážně instrumentální skladby, založené na výrazné basové lince spolu s bicími – od toho se odvíjí i původ jména stylu.

DOLÁNKY – Nová geologická expozice Geoparku UNESCO Český ráj

V Domě přírody Českého ráje v Dolánkách byla v těchto dnech dokončena realizace netradiční geologické expozice, která návštěvníkům přiblíží Geopark

UNESCO Český ráj. V přízemí ve společenské místnosti naleznete kromě stávající expozice s mapovým reliéfem nový velkoformátový komiks o geologické historii Geoparku Český ráj, která zahrnuje více jak půl miliardy let vývoje planety Země.

Výtvarník Lukáš Hudec, který obrazově ztvárnil expozici o živé a neživé přírodě umístěné ve třetím podlaží Domu přírody, nakreslil pro geopark příběhy z dob, kdy Český ráj byl dnem dávných moří a jezer, tropickým pralesem s přesličkami a močály, vulkanicky aktivní oblastí i místem vzniku skalních pískovcových měst.

Na každém stole zde naleznete částečně opracovaný vzorek horniny typické pro Český ráj (pískovec, fylit, melafyr, čedič) a nalepené mapy Geoparku Český ráj uzpůsobené jako prostírání s informacemi o jedné konkrétní hornině umístěné uprostřed stolu s vyznačením jejího výskytu v geoparku.

Koncept a realizace geologické expozice je společným dílem geologů z Geoparku Železné hory a Geoparku Český ráj.

Expozice byla realizována za finančního přispění Středočeského a Libereckého kraje.

Dům přírody Českého ráje v Dolánkách provozuje STŘEVLÍK, Středisko ekologické výchovy Libereckého kraje, příspěvková organizace. Realizují zde ročně okolo stovky programů se zaměřením na přírodu Českého ráje a environmentální výchovu, kterých se účastní okolo 1800 dětí, žáků a studentů. Přednášek, exkurzí, výstav a dalších akcí pro veřejnost se zúčastní okolo 1850 osob, expozici v Domě přírody Českého ráje navštíví ročně okolo platicích 3 500 návštěvníků. V Domě přírody příchozím slouží i obchůdek s kavárnou. Odhadem Dům přírody navštíví ročně okolo 10 tisíc návštěvníků.

Geopark Český ráj je jediným z jedenácti geoparků v České republice, kterému

byla udělena značka Globální Geopark UNESCO. Držení tohoto prestižního označení je pravidelně revidováno a v případě splnění přísných podmínek obnovováno. Ve dnech 26. 7. - 30. 7. 2024 přijedou komisaři z Globálních geoparků UNESCO revalidovat značku Globální Geopark UNESCO do Českého ráje.

(Blanka Nedvědická, ředitelka)

SEDMIHORKY – Den Geoparku UNESCO Český ráj v Kempu Sedmihorky **28. 7. 2024**

Srdečně zveme na tradiční akci Geoparku Český ráj, kterou pořádáme ve spolupráci se Střediskem ekologické výchovy Český ráj a Kempem v Sedmihorkách za finanční podpory Libereckého kraje v Kempu Sedmihorky.

NEDĚLE 28. 7. 2024 • KEMP V SEMMIHORKÁCH

PROGRAM:
10.00 – 17.00
Hravé aktivity nejen pro děti
horniny, minerály, zkameněliny
hmatové kamenné pexeso
pískové mandaly
rýžování granátků
Živá příroda geoparku
výroba šperku z kamenů
pískovec jako houba
sochání do pískovce
a mnoho dalšího na louce u T.O. Libuňka

18.00
Český ráj – Globální geopark UNESCO
promítání s povídáním Mgr. Jana Bubala
geologa Geoparku Český ráj, o.p.s.

unESCO
Liberecký kraj
Český ráj
Dům přírody
STŘEDISKO
EKOLOGICKÉ
VÝCHOVY
ČESKÝ RÁJ
SEDMI
HORKY

DEN GEOPARKU 2024
SEZNÁMENÍ S ÚZEMÍM GEOPARKU ČESKÝ RÁJ NETRADIČNÍMI HRAVÝMI FORMAMI

AKCI POŘÁDÁ GEOPARK ČESKÝ RÁJ VE SPOLUPRÁCI SE STŘEDISKEM EKOLOGICKÉ VÝCHOVY ČESKÝ RÁJ A KEMPEM SEMMIHORKY ZA FINANČNÍ PODPORY LIBERECKÉHO KRAJE

Na 12 stanovištích se návštěvníci seznámí s geoparkem netradičními hravými formami, můžou si vyzkoušet např. rýžování granátků, mletí obilí na kamenném mlýnku, výrobu šperků z kamene, poznávat horniny a minerály Českého ráje, brousit drahokamy a další aktivity. V podvečer se uskuteční přednáška geologa Jana Bubala o výjimečné geodiverzitě Geoparku UNESCO Český ráj. Akce je vhodná nejen pro rodiny s dětmi.

(Blanka Nedvědická, Geopark Český ráj)

DOLÁNKY – Kemp Dolánky se **v sobotu 20. července** promění v centrum příjemné hudby. Na břeh řeky Jizery se po roce vrací multižánrový Festival Dolánky, který i letos slibuje bohatý doprovodný program a skvělý hudební výběr.

Areál kempu hostí tento festival už 11 let. Organizátoři navázali na Folkovou noc, která se sem přesunula z Frýdštejna. V současné podobě probíhá festival jako jednodenní akce s dobrovolným vstupným, připomněl Martin Bauer z pořádající společnosti SUNDISK.

Letos se návštěvníci mohou těšit na známé kapely české hudební scény jako Vanua2, Band a SKA, Snap Call, Barel Rock, Mateo Band a další. Jako vždy, nebude chybět ani zahraniční host – tentokrát dorazí THE BIG SUN z Izraele. Hudební událost v Dolánkách u Turnova každoročně přitahuje místní obyvatele i turisty.

„Festival Dolánky je prázdninová pohodová akce, která kombinuje mnoho hudebních žánrů, kromě agrometalu, normalizačního popu a revivalů.

Tradičními návštěvníky jsou turisté a vodáci, kteří zavítali na Maloskalsko a Turnovsko, stejně jako hudební fanoušci všech věkových kategorií,“ uvedl Bauer.

Rodiny s dětmi ocení doprovodný program, který zahrnuje nafukovací lezeckou stěnu, skákací hrad a tvořivé dílničky. „Návštěvníci si můžou přímo v kempu půjčit koloběžky a prozkoumat okolí, vyzkoušet jízdu na paddleboardech nad jezem, nebo si užít pohodové odpoledne s rodinou u řeky,“ dodal Bauer.

D O L Á N K Y

hudební festival na břehu Jizery

20. 7. 2024
Kemp Dolánky
u Turnova, od 12:00

Band-a-SKA
Barel rock
Duo K2
**Maršál Bazén
a Pól McKántry**
Mateo Band
(Matěj Ptaszek s kapelou)
Ornament
Snap Call
The Big Sun (Izrael)
Vanua2
(Republika Vanuatu)

Dobrovolné vstupné s losováním
+ dárek pro prvních 100 štedrých přispěvatelů!

Doprovodný program

- Slackline show bratrů Růžičkových
- Nafukovací lezecká stěna, skákací hrad a tvořivé dílny

MALÁ SKÁLA – Nestihli jste sobotní otvíračku kovárny na Malé Skále (nebo jste ji stihli, ale chtěli byste více)?

Máme pro vás skvělou zprávu. Dveře do našeho krámku a společně s ním i do kovárny budou po celou letní sezónu denně otevřeny od 12:00 do 18:00.

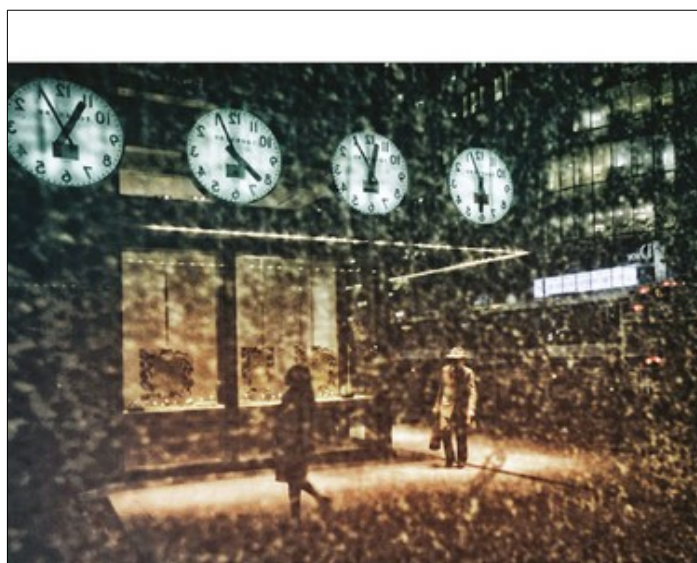
Kovárna i krámek se nacházejí na Malé Skále vedle pizzerie Pietro Tomasso. Moc rádi se tam s vámi uvidíme.

/ srb-kovy

zdroj: Loužnický zpravodaj

MALÁ SKÁLA –

Maloskalská Galerie Josefa Jíry, z. s.,
a obec Malá Skála
Vás zvou na výstavu

Alžběta Jungrová ZRCADLENÍ / REFLECTION

a na zahájení v sobotu 20. 7. 2024 v 17 hodin.

Galerie Josefa Jíry – Boučkův statek – Malá Skála

Otevřeno denně, kromě pondělí, 11–17 hodin

Výstava potrvá od 21. 7. do 23. 8. 2024

MALÁ SKÁLA – MALOSKALSKÉ KULTURNÍ LÉTO 2024 se blíží = Nezapomenutelné večery pod širým nebem v letním amfiteátru La Skala.

- 27. 7. | Dobrovský & Šídlo Paměť národa
- 3. 8. | Tros Discotequos
- 18. 8. | Pavel Haas Quartet

Vstupenky dostanete v Maloskalské galerii Josefa Jíry na Boučkově statku

lomnice n/p

≡ Divadelní spolek J. K. Tyl zve všechny své příznivce na 30. ročník Lomnického kulturního léta, které začíná premiérou hry Společenstvo vlastníků **19. července od 19:30** v Tylově divadle. V týdnu od 19. do 28. července se v Lomnici představí mnoho zajímavých umělců, kteří vystoupí v divadelním představení, baletu, besedě nebo na koncertech od vážné hudby po jazz. Předprodej probíhá v Kulturním a informačním středisku.

≡ „REKONSTRUKCE HORNYCHOVY VILY JE V PODSTATĚ EKONOMICKÝ NESMYSL, ALE JE TO SPLNĚNÝ SEN,“ ŘÍKÁ JEJÍ MAJITEL

Se zaujetím prochází Michal Pivrnec interiérem zchátralé Hornychovy vily, do detailu líčí, kde bude jaký pokoj, kde koupelny, foyer. Stejně tak s nadšením popisuje, jak na místě bývalého bowlingu vznikne bistro a jakou vizáž bude mít továrna.

„Ožije to tu,“ shrnuje v rozhovoru svoji vizi obnovy bývalé továrnické vily. Její naplnění ale zbrzdily komplikace se stavebním povolením.

Rekonstrukce Hornychovy vily, kterou jste před třemi lety koupil, měla začít letos v dubnu, ale posouvá se. Na čem se to zadržlo?

Posouváme to na červenec nebo srpen, protože se nám zdrželo vydání stavebního povolení. Ten posun se ale hodí i kvůli tomu, že se nyní přiléhající silnice rekonstruuje, a my budeme potřebovat plný přístup na naše pozemky, abychom mohli začít.

Nemít stavební povolení je ale dost zásadní komplikace. Je tahle situace řešitelná?

Nepředpokládám, že by město stavební povolení nevydalo, všechny potřebné dokumenty máme připravené.

Kdy se tedy podle vás budou moci ve vile ubytovat první hosté?

Za mě je reálný termín 1. ledna 2026.

Jak jste se vlastně ke koupi vily dostal? Původem jste z Lomnice, že?

Žil jsem tady od narození. Jako dítě jsem každý den jezdil na kole okolo Horákovy i Hornychovy vily. Vždycky se mi tyhle staré domy z období secese líbily.

Na webu, kde prezentujete svůj projekt, uvádíte, že jde o splněný sen. Je to jen marketingová formulace, nebo za tím opravdu je reálná touha?

Je to tak. Mně se prostě ty staré domy líbily a vždycky jsem nějaký chtěl mít. Proto je to pro mě splněný sen. Vlastním i vedlejší fabriku LKV, a už když jsem ji kupoval, tak jsem věděl, že k ní chci i tu vilu a jaké s ní mám plány. V té době ale nebyla k mání.

Vila je tedy splněný sen, ale proč jste se rozhodl koupit zmíněnou továrnu?

Podnikáte přeci ve zcela jiném oboru.

Ano, máme největší e-shop s šípkami u nás a na Slovensku, stavěl jsem bytové i rodinné domy, takže mám to zaměření hodně rozkročené. Nyní se zabýváme recyklací plastů a zprovozňujeme unikátní technologii.

Jak jste se tedy od šipek, stavebnictví a odpadového hospodářství dostal před pěti lety k lomnické textilní továrně?

To byla strašná náhoda. Tehdy ji vlastnili kluci, které znám odmalička, byli to spolužáci mých sestřenic. A když jsme se jednou potkali na rodinné oslavě, tak říkali, že se továrny chtějí zbavit. Nejdřív jsem myslel, že to někomu dohodím, ale nakonec – jak mám rád ty staré domy – tak jsme to s bráchou koupili. On se stará o její provoz, protože továrna dál funguje, ale já tam plánuji velkou rekonstrukci.

Jaký jste měl původně s továrnou záměr, tedy ještě předtím než jste koupil vilu?
LKV jsem koupil kvůli té budově, prostě se mi líbila a chtěl jsem ji opravit. Budeme dávat nová okna, která budou odpovídat tomu továrnímu stylu – tedy dělená na šest dílů, v bistru by měla být velká prosklená okna, opravíme fasádu. Vlastně celý ten kout je moc pěkný.

V tuhle chvíli se tak úplně nejeví – továrna je zvenčí nevzhledná, plácek před ní stejně tak...

Ale po rekonstrukci to bude nádherné místo. Bude to příjemný kout, na který se bude dát koukat – zahrádka, stromy, nádvoří...

Vila je vlastně na továrnu doslova nalepená...

Právě. Ukázalo se dokonce, že v minulosti byla továrna s vilou propojená. Ještě jsou tam vidět zazděné dveře, kterými se dalo z horního patra vily vejít přímo do továrny. Bylo tam také samostatné schodiště, to se ale vybouralo, když si vilu rozdělily Hornychovy dcery a přestavěly ji.

A nakonec to komunisti předělali celé na bytové jednotky. My bychom nyní rádi to schodiště do vily vrátili, tak aby vedlo centrem vily. Z místa, kde se nyní do domu vstupuje, pak vznikne foyer, ze kterého bude vstup na centrální schodiště a v přízemí budou ještě dva apartmány.

Hornychova vila stojí na relativně rušné křižovatce s výhledem do chátrajícího průmyslového areálu, skoro bez zahrady. Na co do takového místa chcete nalákat klientelu?

Dělám to typově pro lidi jako jsme my s manželkou, takže je chceme nalákat na to, co vnímáme jako důležité, když sami cestujeme, a jaký servis požadujeme. To znamená, že tam chceme mít klid a možnost z toho místa vyjždět na výlety. Lomnice je na okraji dění, dá se odsud jezdit na spoustu zajímavých míst. Ve vile musí být také super zaměstnanci a skvělá atmosféra.

Naše apartmány budou velké, nejmenší bude mít asi 50 m². Základ je kvalitní postel a matrace, hodně světla, místo pro práci, vzdušný prostor, umění a úplný klid. Takže jsme to pojali tak, abychom zhmotnili naše představy. Zároveň chci propojit to co mám rád – nádherný barák s moderními technologiemi. Zvenčí bude v původním stylu, ale dovnitř vkročíte do 21. století. Jen doufám, že bude dost bláznů, jako jsme my, kteří mají rádi takovýto způsob cestování a užívání si volna.

Kolik tedy nakonec vznikne apartmánů?

Sedm. Čtyři dvoulůžkové, dva čtyřlůžkové a podkroví, kde bude moci být až šest lidí – ten bude veliký, zhruba 160 m², bude mít celou střechu prosklenou, ale zvenčí to bude vypadat jako normální střecha. Ve sklepě pak bude wellness centrum tak pro šest až osm lidí.

Budete tedy potřebovat relativně velké parkoviště. Kde budou hosté parkovat, pokud má být před továrnou a bistem zahrádka?

Budeme od města kupovat pás pozemku pod vilou, kde vznikne částečně kryté parkoviště. Jeho střecha bude navazovat na pozemek vily, čímž si zároveň zvětšíme zahradu. Celkem tam bude asi dvanáct parkovacích míst.

Stejně si ale říkám, proč by jel někdo za klidem zrovna na křižovatku do Lomnice a nevybral by si raději poklidné místo třeba v Českém ráji?
Protože je Lomnice úžasné místo a Hornychova vila může poskytovat skvělé zázemí pro výlety a zároveň klid pro hosty. Jenom lomnickým KIS projde za léto dvanáct tisíc turistů, což mě překvapilo. To už je pořádná masa lidí.

V Lomnici se dá ubytovat v Babylonu nebo v lomnickém pivovaru, jaký typ ubytování tu podle vás chybí?

Není tu nic hotelového typu. Navíc my chceme částečně cílit na specifickou klientelu – Lomničáky, kteří tady už nebydlí, ale jezdí sem třeba za rodiči a kamarády a chtějí tu mít své zázemí. Zároveň ale chtějí bydlet v trochu lepším standardu a chtějí mít klid. Pár takových lidí mám i kolem sebe. Budou se tak moci setkat s kamarády, zajít za rodiči, ale přitom budou mít soukromí. Tato klientela podle mě může tvořit 30–50 % kapacity.

V minulosti byly v Hornychově vile byty, neuvažoval jste tedy v nějaké fázi, že byste je tam znovu vybudoval?

Neuvažoval, protože cena by při nákladech na rekonstrukci byla tak 150 tisíc za m². To by nikdo nezaplatil.

Často opakujete slovo „klid.“ To je zřejmě stěžejní leitmotiv celého projektu. Jak to bude s dětmi – budou u vás vítány, nebo budete podnikem, který na ně necílí?

Ani my sami do takového typu podniku nejezdíme s dětmi. Není tu skoro žádná zahrada, kde bychom mohli postavit dětské hřiště. Prostě nejsme schopni vytvořit podmínky pro malé děti, takže primárně to není určeno pro rodiny s malými dětmi.

Jakou přidanou hodnotu bude vaše ubytování mít?

Mám rád umění, takže tam budou obrazy a sklo. Nyní chystáme zajímavou instalaci s významnou českou firmou s mezinárodním přesahem. Do jisté míry to změní podobu exteriéru.

Dá se už nyní říct, jaká bude cena za ubytování?

Cílíme na střední třídu, nebude to pětihvězdičkový hotel. Ubytování by mělo stát zhruba 2 500 korun na noc.

To není moc na tak velkorysé apartmány...

Ano. Ona ta rekonstrukce je v podstatě ekonomicky úplně nesmysl.

Když už jsme u financí, jaký máte tedy na rekonstrukci vily rozpočet?

Je to šílené, jsou to vyšší desítky milionů. Ale já prostě nechci dělat nic polovičatě.

Jak tedy vlastně takový „ekonomický nesmysl“ financujete?

Peníze na letošní rok už máme, částečně jsou moje, částečně ze soukromých zdrojů.

To znamená, že do tohoto projektu vstoupil další investor?

Zatím ne, nicméně chceme představit model, že se na vlastnictví vily budou moci v budoucnu investoři přímo podílet. Nyní mám od jednoho z nich půjčené na rekonstrukci peníze.

Že by si koupili jednotlivé apartmány?

To ne, ale že by si koupili část vily, v podstatě by byli společníky.

Nemáte obavy – zvláště v souvislosti s ekonomickou neefektivitou přestavby, o které jste mluvil – že vás to nakonec může dohnat? Zvláště pokud jste se kvůli tomu zadlužil.

Ne. Jen je to teď tak, že jsem potřeboval peníze vložit do jiného projektu a čekám, až si je z něj zase vytáhnu zpátky.

O jaký projekt jde?

Jde o velký projekt termochemické recyklace, nový model zpracování plastů. Vila to je prostě jenom zábava, nebo spíš radost, kde tu návratnost očekávám tak zhruba za dvacet třicet let. Není to úplně ekonomická sebevražda, ale není to vyložene na byznys.

Když jste zmiňoval, že s ubytováním částečně cílíte na Lomničáky, kteří se sem občas vrací, co chcete nabídnout těm, kteří tu žijí?

Chceme vytvořit jedno krásné zákoutí Lomnice, kam by lidi mohli chodit, sdružovat se, bavit se.

Ve vile bude také wellness centrum, kam budou moci přijít i lidé zvenku.

V přízemí továrny, kde byl dříve bowling, plánujeme udělat bistro, které bude zároveň propojeno s vilou. Něco na způsob pražských bister s moderní kuchyní a velkým prostorem. Bude nejen pro ubytované, ale i pro ostatní lidi. Může to být i místo pro různá setkávání, besedy.

V jaké fázi je nyní tento projekt?

Sháníme teď někoho, kdo by byl tváří podniku, kdo mu dá náboj. Už se ale upravují a kreslí nové prostory.

Umíte už nyní říci, v jaké cenové relaci bude jídlo ve vašem bistru? Bude tam moci zajít na oběd většina místních?

Určitě, cenově to bude přijatelné. Budeme schopni se dostat na ceny, které jsou už i tady běžné.

Máte představu, kolik lidí budete v obou podnicích zaměstnávat?

Zatím to přesně nevím, ale odhaduji kolem deseti. Začneme to řešit až příští rok.

Sledujete reakce lidí na sociálních sítích, kde své plány zveřejňujete?

Čteme to, ale přijde mi, že většina jich je pozitivních. K jednotlivým kritikám, kde třeba poukazují na promoklé stropy, tak to holt tak je, do domu přšlo deset let, tak má prostě zničené stropy. Otevřená okna jsou pro dům jediné dobře, protože tak luftuje. A zeď pod domem, která se rozpadá, není opěrná, je to jen designový problém, což bude vyřešeno při rekonstrukci.

Vaše výstupy na sociálních sítích jsou celkem intenzivní a opečovávané, vypadá to, že na to máte vyčleněného člověka. Kdo vám je spravuje?

Manželka s marketingovou specialistkou.

Informace o průběhu rekonstrukce tam dáváte i v angličtině. Znamená to, že cílíte také na zahraniční klientelu?

Úplně ne, ale děláme to dvojjazyčné především kvůli zmíněné chystané spolupráci s firmou, která má mezinárodní dosah. Předpokládám, že se tím budou chtít chlubit.

Často zmiňujete, že chcete navázat na historii Hornychovy vily. Čím konkrétně toho chcete docílit?

Tím, že to zrekonstruujeme a bude to otevřené všem. Děláme to pro radost nejen sobě, ale byli bychom rádi, aby to dělalo radost i Lomničákům a nejen jim. Uděláme z toho nádherný kout Lomnice.

Bude rodinu původních majitelů něco v hotelu připomínat?

Nic z vily se bohužel nedochovalo, takže zatím ne, ale třeba se to změní...

Pokud by někdo věděl, kde jsou třeba ztracené hodiny z věžičky vily, budeme za ně velmi vděční. Každopádně bychom chtěli před otevřením vydat knížku o rodu Hornýchů a o jejich působení v Lomnici. Ideálně bychom chtěli, aby vyšla v příštím roce.

Pokoušel jste se potomky Hornýchů kontaktovat?

Celé se to krásně uzavřelo, když jsem nedávno zjistil, že jsme vlastně velmi vzdáleně příbuzní. Zpětně jsem si uvědomil, že jsme k jejich potomkům chodili už jako děti na zahrádku u urnového háje, kde měli bazén. Oni se tam teď každoročně scházejí, loni jsem se tam byl podívat a vzal je na prohlídku. Říkali, že jsem blázen, že jsem se do toho pustil.

Zůstali jsme v kontaktu a uvidíme, zda se to dál nějak rozvine.

V Lomnici jste koupil továrnu, vilu, chcete investovat do její rekonstrukce velké peníze a lákat sem hosty. Vy sám tady ale nebydlíte, proč?

Odstěhoval jsem se, když jsem odešel do Hradce Králové na školu, koupil jsem si domek na malé vesnici. Mám tam absolutní klid a za zábavou nebo dobrým jídlem si zajedu do Hradce nebo do Prahy. Jsem tam spokojený.

A v Lomnici je něco, co vám tu schází, nebo něco, co by vás dokázalo nalákat zpět?

Tady mi vlastně nic nechybí, ale změna prostředí by pro nás byla náročná, zvláště s malými dětmi. Těžko by se nám měnily kořeny. Do Lomnice ale pravidelně jezdím za rodiči a za prací. Je to nádherné město s malebným okolím, takže nikdy neříkej nikdy...

Michal Pivrnec (1972) se narodil v Lomnici nad Popelkou, kde i vyrůstal. V dospělosti se přestěhoval do Stračovské Lhoty v Královéhradeckém kraji. Od mládí se věnuje šipkovému sportu, jeho vášeň ho vedla k založení internetového obchodu e-šipky.cz, který se postupně stal největším šipkařským e-shopem v ČR. Rád hledá nové výzvy. Jeho investiční zájmy kromě podnikání v šipkách sahají od výstavby bytových domů, přes výstavbu a provoz malé vodní elektrárny, plánování rekonstrukce Hornychovy vily a fabriky LKV v Lomnici nad Popelkou až po ambiciózní projekt v oblasti termochemického zpracování plastů (Green-Future).

/ Eliška Hradilková Bártová, redaktorka Deníku N, *Lomnické rozhledy*
foto Matěj Bárta a mfp

≡ **Hornychova vila Ve Dvoře**

Kolem Hornychovy vily, kterou její původní majitelé pojmenovali jako vilu Ve Dvoře, chodím každý den, a proto se už těším, až se jí díky rekonstrukci vrátí její krása.

A proč její netypický název Ve Dvoře?

Místní vědí, že budovy Hornychovy továrny, bývalé restaurace Ve Dvoře čp. 708 a dům čp. 710 dříve patřily k panskému dvoru (statku), který byl zrušen v roce 1780. Polnosti a budovy statku byly rozprodány, ale budovy pozdější Hornychovy továrny ve čtyřicátých letech 19. století zakoupil kníže Kamil Rohan. Ten do nově zakoupených prostor přestěhoval svou vinopalnu z areálu pivovaru. Vinopalna však v sedmdesátých letech zanikla, a proto si nevyužité prostory pronajal pro své podnikání Ignác Horných starší, výrobce tkalcovských potřeb. O deset let později Hornychovi celý areál od knížete Rohana odkoupili a začali s budováním dalších výrobních prostor.

Vilu Ve Dvoře nechal vedle továrny na počátku 20. století postavit pro svou rodinu Ignác Horných mladší. A že to byla velká rodina – Ignác měl se svou ženou Marií pět dcer. Jako architekt a stavitel vily byl vybrán Jaroslav Hrubý, který byl již znám svou dostavbou lomnické sokolovny a výstavbou nových domů na lomnickém Novém Městě. Hrubého historizující styl dnes můžeme obdivovat pouze na Hornychově vile nebo na lomnické radnici. Další jeho stavby svou krásu již ztratily, a to sokolovna, bývalá restaurace Ve Dvoře nebo vila Mastných na Karlově (dnes mateřská škola Lviček). Bohužel podrobnější archivní materiály k výstavbě vily Ve Dvoře se v semilském archivu nedochovaly.

Současná podoba vily pochází z počátku čtyřicátých let 20. století, kdy došlo k přestavbě podle návrhu jičínského architekta Čeňka Musila, který se výrazně zasloužil o celkovou podobu prvorepublikového Jičina. Ve dvoupatrové budově nově vzniklo centrální schodiště. Ostatní výrazné prvky, jako nárožní věž s hodinami, zaoblené střešní vikýře či zdobená fasáda, byly zachovány. Po Únoru 1948 byla Hornychova továrna znárodněna. Rodina se z vily musela vystěhovat, aby zde mohl národní podnik ubytovat své zaměstnance. V polovině devadesátých let byl zabavený majetek v restituci vrácen potomkům původních majitelů. Nájemníci byli vystěhováni a vila prodána.

/ Lenka Morávková, kronikářka města, *Lomnické rozhledy*

semily

≡ Dny lidové architektury v Jílovecké ulici

Během letošních Dnů lidové architektury můžete **v neděli 21. července** navštívit také náš bylinkovo-léčitelský areál v Jílovecké ulici. Vstup je tento den zdarma.

A jaký bude program:

9:00 – 18:00 Možnost prohlídky nové expozice „Léčitelé Pojizeří a Podkrkonoší“, výroba voňavého pytlíčku pro děti

14:00 Dětství a hrátky století zpátky – program pro rodiny s dětmi pod vedením Lenky Hřibové

15:00 Rukodělné dílničky z přírodních materiálů – výroba vlněné kytičky s včelkou a mletí na mlýnku s Lenkou Hřibovou

16:00 Loutkové představení pro děti „Čarovná zahrada“ (Lenka Hřibová)

17:00 Komentovaná prohlídka bylinkové zahrady s bylinkářkou Lídou Vondrovou

≡ Semilské kulturní tipy:

čtvrtek 18. července od 17 hodin, Park Ostrov
ZVĚŘINEC / Yellow Sisters

čtvrtek 18. července od 20 hodin, Park Ostrov
YELLOW SISTERS / LABYRINT HLASŮ

čtvrtek 25. července od 17 hodin, Park Ostrov
ROMEO A JULIE: MOR NA TY NAŠE PAKA

Divadlo DNO a Národní divadlo Rožkopov v režii Jiřího Jelínka uvádí rodinné loutkové divadlo ve službách velkého dramatu aneb Kašpárek to zařídí. Dva zneprátelené rody někdy dávno někde ve Veroně: „Prosím vás, já proti Nové Pace nic nemám, ALE... Tady jste ve Staré Pace, tak se podle toho chovejte!“ Jak by to vypadalo, kdyby Romeo a Julie byli z Paky?

V případě nepříznivého počasí proběhne představení v KC Golf.

VYSOKÉ n/J – Loutková scéna Divadelního spolku Krakonoš ve Vysokém nad Jizerou letos slaví 100 let.

Kulaté výročí připomíná tento víkend přehlídka loutkových divadel, začala i výstava historických loutek. Už od roku 1876 působí ve Vysokém nad Jizerou Divadelní spolek Krakonoš. V roce 1924 k velké scéně přibyla i scéna loutková, její letošní sté výročí si vysočtí ochotníci právě v těchto dnech připomínají.

Ve čtvrtek 11. července začaly oslavy pietním setkáním na hřbitově a také projekcí záznamu jednoho z divadelních představení vysocké loutkové scény. V pátek 12. července pak v divadle spolku Krakonoš pokřtili zrestaurovanou oponu a také knihu Tenhle svět nás ještě potřebuje, která mapuje 100 let loutkové scény ve Vysokém nad Jizerou. Po křtu začalo první z představení přehlídky loutkových divadel, která se koná také v sobotu 13. a v neděli 14. července.

Ve Vlastivědném muzeu, které je nedaleko divadla, také začala výstava historických loutek.

„Ty loutky jsou staré sto let. Tak, jak slaví loutková scéna, tak skutečně, některé jsou o něco mladší, třeba o rok, o dva, ale říkáme, že jsou to stoleté loutky od Jana Dolanského ze Semil,“ představila výstavu nestorka vysockých ochotníků Svatava Hejralová. „Toto je scéna z první divadelní hry, která se tady hrála jako loutkové představení. Je to Krakonošova nadílka. Takže tady máme Krkonoše, vládce hor. A samozřejmě babičku, které Krkonoš pomáhá tím, že jí nasbírané roští promění ve zlatáky,“ přiblížila jednu z částí expozice Svata Hejralová. Výstavu tvoří 7 scén vytvořených loutkami. Těch je tam celkem 57 a ještě několik zvířecích. „V divadle zbyly jenom ty loutky, které jsou potřeba k současnému představení a k tomu, které se bude nacvičovat potom na prosinec,“ dodala Hejralová, která je i autorkou pokřtěné knihy Tenhle svět nás ještě potřebuje. „Snažila jsem se dohledat všechny možné materiály, protože divadlo má úžasný archiv, který se snažím obhospodařovat. Takže by to mělo zachytit, jak ty dějiny tady vznikaly, kdy se hrálo první loutkové představení, jak se hrálo dál. A musím říct, že máme dodneška dochované, že představení, které se odehrálo na oslavách za divadlo Krkonoš, bylo 1100. představení v dějinách naší loutkové scény,“ doplnila Svatava Hejralová.

(Loužnický zpravodaj)

≡ Nemocnice v Jilemnicích

Před devadesáti lety finišovala výstavba našeho nemocničního areálu. Mnoho občanů v té době směřovalo své procházky ke staveništi a zvědavě i s obdivem sledovali neobyčejně rychlý postup prací. Již v roce 1904 se jednalo o rozšíření

a později i o stavbu nové nemocnice i z toho důvodu, že v bezprostřední blízkosti dosavadní nemocnice byla projektována c. k. erárem stavba soudní budovy. Proto byly hledány vhodné pozemky pro stavbu nového zdravotnického areálu, leč světová válka znemožnila uskutečnění tohoto záměru. Ani po válce se představitelům okresu a města příliš nedařilo a teprve 30. léta přinesla zásadní obrat. Po úporných jednáních se podařilo zajistit podporu státních orgánů a mohlo se přikročit ke stavbě moderního a výstavného komplexu nemocnice. Vybráno bylo příjemné rozsáhlé prostranství západně od městského centra, jež do budoucna vytvářelo eventuální možnosti pro další růst areálu.

Masarykova všeobecná veřejná nemocnice byla dostavěna roku 1934. Všechny budovy umístěné v rozsáhlém parku byly elektricky osvětleny, vytápěny ústředním topením, vodu přiváděla zvláštní přípojka z městského vodovodu, kanalizace byla svedena do městské sítě a vybavena čisticí stanicí. Chirurgický pavilon disponoval 112 lůžky, pokoje byly opatřeny světelným signalizačním zařízením. Převážně nemocných sloužil lůžkový výtah. V II. patře budovy byl umístěn pokoj pro rodičky (zájem o porod v nemocnici zůstal zatím poměrně malý), v I. patře laboratoř. Součástí budovy se staly i dva moderní operační sály. V přízemí byl rentgen, místnost pro ozařování horským sluncem, zvláštní prostor pro inhalace, sádrovna, léčebné místnosti, pokoj pro neklidné nemocné, byty personálu atd. V nedalekém infekčním pavilonu bychom našli 24 pacientských lůžek Hospodářsko-administrativní budova obsahovala kanceláře, čekárnu, pokoje lékařů a personálu, byt správce, velmi moderní kuchyň, jídelnu pro personál, telefonní ústřednu, prádelnu, sušárnu, mandlovnu, úpravnu a žehlírnu prádla. Suterén využívala kotelna se strojovnou, uhelnou, dílnou. Budova prosektury a desinfekce se skládala z kaple, pitevny s příslušenstvím a dezinfekční stanice. Vrátnice s bytem vrátného byla propojena s garážemi. Náklady

na nemocnici činily cca 7 mil. korun, levný úvěr ve výši 2 272 000 Kč poskytla Městská spořitelna v Jilemnici. Stavbu provedl jilemnický architekt Václav Frýda. Zařízení se od počátku těšilo znamenité pověsti a záznamy o počtu úspěšných operací, porodů, interních terapií atd. to potvrzují.

/ Jan Luštinec, Zpravodaj měst Jilemnice

HORNÍ BRANNÁ –

HROBKA SV. KŘÍŽE

RODU HARRACHŮ HORNÍ BRANNÁ

KOMENTOVANÁ PROHLÍDKA

EXPOZICE ŽIVOT POD HORAMI A PAMĚTNÍ SÍŇ J. A. KOMENSKÉHO

OTEVÍRACÍ DOBA:

- červenec, srpen 2024:
 - úterý, pátky, soboty
 - 9:00 – 12:00, 13:00 – 15:00
- září 2024:
 - soboty
 - 9:00 – 12:00, 13:00 – 15:00

VSTUPNÉ: 30/50 Kč

- Hrobka přístupná pouze, pokud se v ní nekoná smuteční obřad.
- Pokladna se nachází v expozici v hornobranském zámku, č. p. 1.

JINÉ DNY JEN PRO VĚTŠÍ SKUPINY PO PŘEDCHOZÍ TELEFONICKÉ DOMLUVĚ

≡ Jičínské vzpomínání na I. světovou válku před deseti lety – 2014

Snad v každé obci v naší republice je pomníček s výčtem jmen padlých v této „Velké válce“. Společně jsou uvedeni ve výčtu většinou jak naši legionáři, kteří dali spolu s T. G. Masarykem mocný impuls ke vzniku samostatné Československé republiky, tak vojáci padlí v uniformách Rakousko-Uherska.

Při 100. výročí této obludné a zprvu nechtěné války důstojně vzpomenu i město Jičín památky padlých. Stalo se tak v neobvykle bohatém řetězu dílčích akcí, k nimž se spojili spolek Paměť a svědomí, Římskokatolická farnost - arciděkanství Jičín, knihovna Václava Čtvrťka v Jičíně, nadační fond Jičín - město pohádky, Kulturní zařízení města Jičina a Město Jičín pod záštitou starosty Dr. Jiřího Lišky. Za první republiky se takovýchto akcí i v Jičíně zúčastily tisíce lidí.

24.7. ve zcela zaplněném kostele sv. Ignáce koncertoval skvělý anglický sbor Wyre Forest Young Voices s charismatickým dirigentem Geoffem Weaverem. S úžasným citem podali klasický i nezvyklý britský repertoár.

25.7. V kostele sv. Jakuba Většího byla sloužena Mše svatá za padlé a ostatní oběti I. světové války.

Týž den v kostele sv. Ignáce proběhl komorní koncert „Jak velký smutek“ s protagonistkami Janou Kracík (fagot) a Magdou Uhlířovou (viola da gamba) a jejich hosty.

26.7. na Žižkově náměstí koncertovala dechová hudba TURNOVANKA a svým způsobem připomněla časté koncerty posádkové hudby bývalého Argonského pluku v Jičíně.

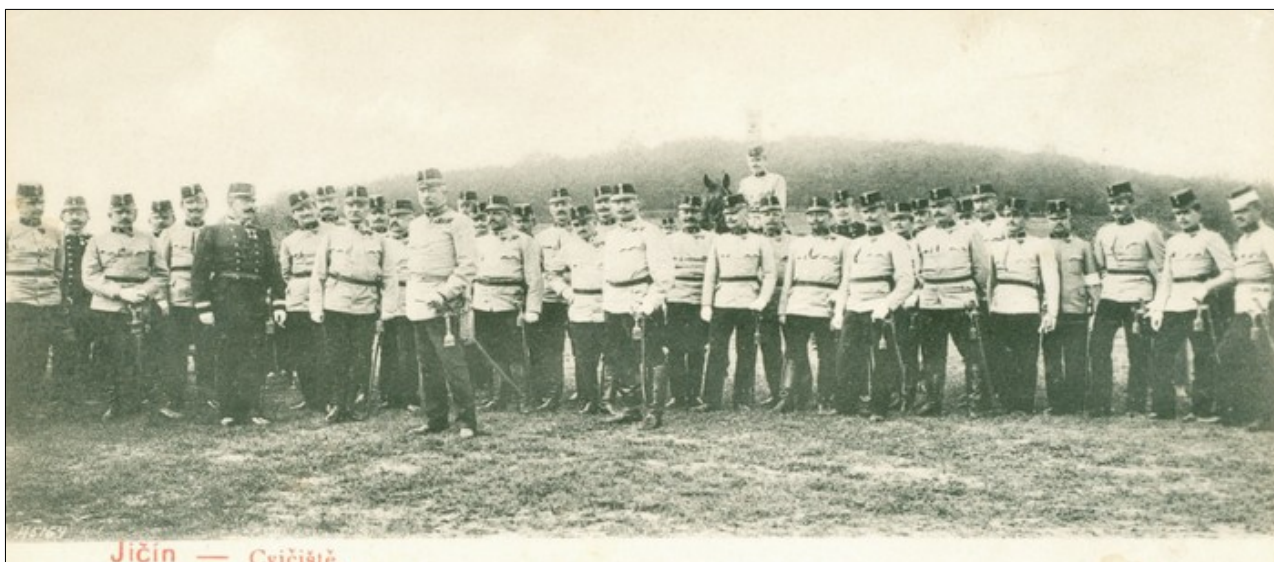
28.7. U Smuteční obřadní síně nejprve proběhl vzpomínkový akt u pomníku obětem obou světových válek. V podvečer téhož dne pak v pásmu nazvaném „Neokázalá akce“ nejprve jičínská knihovnice Dana Rejmanová v dobovém oblečení vojáka četla podstatnou pasáž z deníku poručíka Žalského, který pocházel z našeho regionu a v závěru smutný dopis jeho kamaráda, oznamující rodině okolnosti, za jakých por. Žalský padl...

Nejočekávanější částí večera, kterému přihlíželi v neobvykle přeplněné obřadní síni i vojáci v dobových uniformách, patřil prof. Robertu Kvačkovi. Se šarmem, moudrostí a rozhledem jemu vlastním, glosoval přednášející neznámé a překvapivé souvislosti této doby, spolu se zákulisními praktikami politiků a velitelů.

Dobové písně zazpívalo pak posílené Rehečské kvarteto a v závěru kvůli silnému dešti nebyla proponovaná pieta na hřbitově u sochy vojáka z I. války, ale spolu s modlitbou za padlé se závěr konal v kostele sv. Jakuba.

Večer zakončilo promítání legendárního už filmu „Dobrý voják Švejk“ z roku 1956 s nezapomenutelným Rudolfem Hrušínským v hlavní roli.

K mnoha důstojným akcím vzpomínek na tuto válku v našem regionu se velmi originálně přiřadil i neobvyklý nápad v Lázních Bělohradě - totiž předčítání jmen padlých.

Jak ve své přednášce uvedl prof. Robert Kvaček – vzpomínkových akcí bylo v obcích a mediích nečekaně mnoho, s různou kvalitou. Domnívám se, že jičínské vzpomínání bylo pestré, zvláštní a především důstojné. Mnoho z nás posluchačů, mnoho rodin skoro v každé obci mělo své chrabré, mělo své padlé nebo zemřelé v důsledku válečných útrap. Neměli bychom na příčiny a souvislosti zapomínat a zapomenout....

/ Jaroslav Veselý, Jičín

Kateřina a Bára Garcia + Tomáš Liška

pá 19. 7. 2024 / 20.00 / Valdštejnská lodžie

**knihu „S jinovatkou na peřině“ o historii domu.
Komentované prohlídky zajistilo Severočeské muzeum v Liberci.
Přijďte pobejt!
/ Krkonoše.eu**

LIBEREC – Zahraničními hvězdami jubilejního 30. ročníku hudebního festivalu Benátská! s Impulsem, který se uskuteční **od 25. do 28. července 2024** budou kapely Scooter, Suzi Quatro a Slade. Kromě nich se už tradičně představí i nejvýraznější jména české hudební scény.

Kulatá 30. Benátská! s Impulsem se ve sportovním areálu ve Vesci u Liberce příznačně ponese ve znamení trojek: 3 dny skvělé muziky na 3 stagích a k tomu ještě 3 S ve jménech 3 zahraničních hvězd festivalu. Jejich jména přitom pořadatelé odtajnilí už teď. Budou jimi skutečná „eSa“: německá skupina Scooter, nestárnoucí baskytaristka Suzi Quatro a legendární rockeři Slade. „Třicátiny musíme oslavit velkou party, proto jsme hledali hvězdy, které festivalu dodají ještě větší ‚grády‘. Věřím tomu, že se s headlinery, ale i celým line-upem trefíme do noty všem fanouškům, které podle mě čeká skutečně výjimečný zážitek,“ říká spolumajitel Benátské! Petr Pečený, který si i tentokrát „odskočí“ od pořadatelských povinností na pódium se svou kapelou Doctor P.P. Ředitel festivalu Pavel Mikez dodává, že pro oslavu kulatin chtěli organizátoři do Liberce přednostně přivést interprety, kteří už v minulosti na Benátské! vystoupili a mají k ní vztah. „Jak Scooter, Suzi Quatro, tak i Slade v podstatě neváhali, protože si všichni pamatovali skvělou atmosféru, ať už ve Vesci, nebo ještě předtím na Malé Skále. A my se tímto ročníkem chceme vrátit ke kořenům a připomenout, že náš festival už je součástí české kulturní historie.“

Protože je však Benátská i přehlídkou toho nejlepšího, co nabízí česká mainstreamová scéna, mohou se návštěvníci těšit například na kapely Divokej Bill, Čechomor, Buty, ale i nejzářivější jména mladé scény jako jsou Yzomandias a Nik Tendo, Sima nebo Ben Cristovao. Ostatně stalo se skvělou tradicí Benátské!, že celou sobotu je jedna ze dvou hlavních stage věnována právě mladé scéně.

Celý program 30. ročníku Benátské! s Impulsem, který vznikl za finanční podpory od Libereckého kraje, se stejně jako letos znovu rozprostře na tři stage, kdy hlavní a vedlejší stage doplní Hudební stan Rádia Impuls. Vstupenky je možné koupit buď prostřednictvím webových stránek festivalu, nebo v sítích Ticketstream, Ticketportal, nebo Ticketmaster.

(Genus)

Rekonstrukce za 42 milionů je u konce, mnichovohradišťská kultura se vrací domů

Generální rekonstrukce budovy Klubu končí. Dělníci z historického objektu odstranili lešení a Klub se zaskvěl v nové kráse. Dům, v němž v minulosti sídlil okresní soud, byl zbaven brizolitové fasády z éry socialismu a po 50 letech získal

opět někdejší pozdně klasicistní podobu – včetně trojúhelníkových průčelí v podkroví. Kulturní organizace města se do svého vrátí po tříletém exilu a kulturní programy v budově Klubu opět nabídne už letos na podzim. Vedle citlivé rekonstrukce krovu, nové střechy, fasády nebo stropu oddělujícího sál Klubu od podkroví byla součástí investiční akce také kompletní proměna interiérů. Ty jsou nyní velmi světlé, vzdušné, moderní.

„Zvenku Klub opět vypadá jako na archivních fotografiích a ani jeho vnitřní dispozice se výrazně nezměnily. Dbali jsme na to, aby si zachovaly svůj historický charakter. Na druhou stranu budou prostory Klubu vypadat velmi moderně a budou vybaveny tak, jak si dnešní

doba žádá,“ uvádí starosta Jiří Plíhal. Právě v interiéru probíhaly do konce června dokončovací práce. Srdcem budovy Klubu bude nadále sál, kde se odehrávají zasedání zastupitelstva, setkání starostů obcí z ORP Mníchovo Hradiště, veřejná projednávání, taneční, akce pro seniory nebo drobnější kulturní akce. Právě na jeho vybavení audiovizuální technikou přispěl dvěma miliony Nadační fond ŠKODA AUTO. V budově rovněž vznikne prostorná zasedací místnost, kterou bude využívat rovněž městský úřad. Dále budou v budově kanceláře pro zaměstnance Klubu Mn. Hradiště, městské kulturní organizace.

Společnost Chládek & Tintěra v červnu vyklidila okolí Klubu, staveniště si ve druhé polovině měsíce převzala společnost H-Intes a začala připravovat revitalizaci části náměstí v okolí budovy. Ve druhé polovině roku proběhnou úpravy před vchodem do Klubu, kde vznikne rampa pro bezbariérový vstup i podesta, která při akcích poslouží jako podium. H-Intes letos upraví rovněž prostor v západní části náměstí kolem morového sloupu, kde vzniknou trvalkové záhony a budou vysázeny další magnolie. Revitalizace náměstí bude završena v roce 2025, kdy bude dokončena obnova západní části náměstí od křižovatky u Hroznu po křížení se Studentskou ulicí. „Klub v nové podobě bychom veřejnosti rádi ukázali v září v rámci letošní Sousedské slavnosti. Od podzimu se pak budou na sál vracet akce, které se tu před zahájením rekonstrukce konaly,“ popisuje Dominik Malý, jednatel Klubu Mn. Hradiště.

Generální rekonstrukce Klubu probíhala od roku 2021, kdy byla budova odvlhčena a takzvaně podříznuta, aby bylo zabráněno dalšímu pronikání vlhkosti do zdiva. Už v roce 2022 měla rekonstrukce pokračovat. Město získalo

dotaci z ministerstva pro místní rozvoj, nepodařilo se mu však vybrat dodavatele. Situace se opakovala ještě jednou. Až napotřetí bylo město úspěšné. Na jednu z největších investičních akcí města posledních let (celkové náklady na rekonstrukci budovy činí 42 milionů korun) přispělo ministerstvo pro místní rozvoj částkou 19,3 milionu korun.

/ Martin Weiss, Kamelot

mladá boleslav

‖ Emběčka slaví šedesátku. Mladoboleslavské Škoda Muzeum jim popřálo výstavou

Před 60 lety začala výroba moderního rodinného automobilu Škoda 1000 MB s motorem v zádi celokovové karoserie, toto výročí si nyní Škoda Auto připomíná speciální výstavou.

Až do 5. ledna 2025 můžete ve Škoda Muzeu v Mladé Boleslavi sledovat příběh této legendy – od výběru koncepce přes prototypy, přípravu výrobní technologie až po zahájení sériové výroby a následovníky s motorem vzadu.

Návštěvníci mladoboleslavského Škoda Muzea se setkají s výstavou celkem 14 automobilů spojených s šedesátiletou historií vozu 1000 MB, mimo jiné s prototypy 976 a 988 z 50. let, formulí F3 i sériovými vozy 1000 MB a MBX. Automobilka si připomíná nejen výročí úspěšného modelu, ale i přechod na samonosnou konstrukci s koncepcí „vše vzadu“. Kromě vystavených vozů na návštěvníky čeká i videoprojekce a rodinný fotokoutek s maketou atraktivní dvoudveřové verze MBX.

V roce 1964 se veřejnosti představil moderní rodinný automobil Škoda 1000 MB. Práce na modelu začaly už v polovině 50. let. Dlouhá řada prototypů

s různými variantami pohonu, ve dvou- i čtyřdveřové konfiguraci, a náročný vývoj zahrnující i testování v extrémních klimatických podmínkách vyústily v první sériový vůz Škoda s motorem v zadní části moderní a lehké samonosné karoserie, model 1000 MB. Šlo o první skutečně velkosériový automobil české historie, vyráběný v počtu více než 100 tisíc kusů ročně. Vůz Škoda 1000 MB patřil v době svého vzniku ke špičce své třídy, a to vysokou úrovní techniky, komfortu i designu. Jeho nadčasová elegance budí pozornost i dnes, s odstupem šedesáti let.

Úspěch „Emběčka“ by byl poloviční bez moderních výrobních technologií, včetně unikátního českého patentu na tlakové lití hliníku, který se v evropské velkosériové produkci automobilů poprvé uplatnil právě před 60 lety v Mladé Boleslavi. Škoda 1000 MB vznikala ve zcela nové části mladoboleslavského výrobního závodu, v areálu o rozloze 80 hektarů. Během pěti let bylo vyrobeno přes 443 tisíc populárních „Emběček“, z nichž více než polovina zamířila do desítek zemí světa. Osvědčená technická koncepce, která své přednosti prokázala i na tratích náročných závodů a soutěží, se v modernizované podobě stala základem produkce po následující čtvrtstoletí.

Škoda Muzeum v Mladé Boleslavi je otevřeno každý den od 9:00 do 17:00. V rámci zvýhodněného kombinovaného vstupného lze jeho návštěvu spojit s prohlídkou Rodného domu Ferdinanda Porscheho v Liberci-Vratislavicích.

(Jan Hrbek, Škoda Auto)

náš jubilant

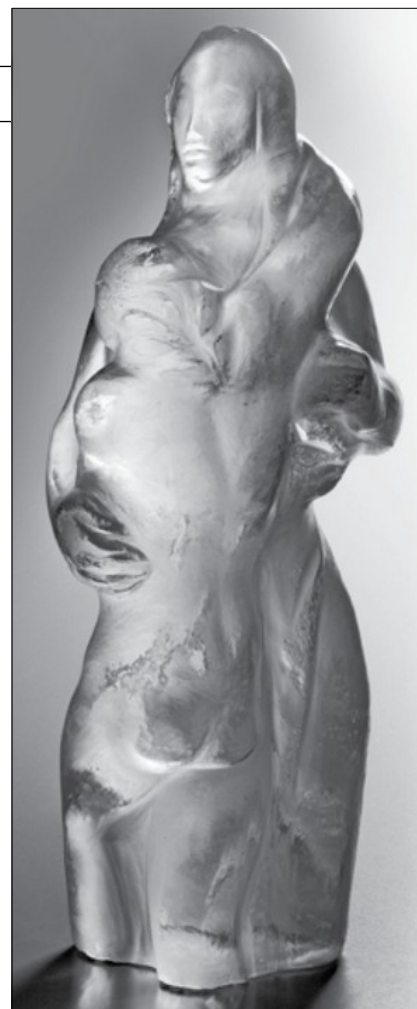
Jindřich Tockstein

(14. července 1914 – 14. dubna 1975)

Dva týdny před vypuknutím první světové války se v Železném Brodě do rodiny berního úředníka Viléma Tocksteina narodil, jako poslední ze čtyř sourozenců, syn Jindřich. Rodina bydlela v domě čp. 309 (hotel Jizera), který patřil Josefu Herbe, dědečkovi Jindřicha Tocksteina z matčiny strany.

Výtvarný talent se u malého Jindřicha projevil záhy. Ve svém životopisu uvedl: „Kreslil jsem odmalička – otec byl dobrým kreslířem. Do sklářské školy žádali tenkrát nadané děti. Tak jsem si sklo zamiloval, třebaže jsem původně chtěl být malířem nebo grafikem.“

Do sklářské školy nastoupil v roce 1929. Jako řádný žák v ní strávil rok, poté docházel jako hospitant na hodiny modelování, kreslení a rytí skla. Tocksteinův

umělecký výraz zpočátku formovali profesori sklářské školy Zdeněk Juna (kreslení, malba) a Ladislav Přenosil (rytí skla).

Přenosil doporučil Tocksteinovi další studium na VŠ uměleckoprůmyslové v Praze v ateliéru profesora Josefa Drahoňovského. K Drahoňovskému nastoupil, ale kvůli zdraví a finanční tísní studium nedokončil a po roce a půl se vrátil do Železného Brodu, kde začal pracovat jako rytec a návrhář pro železnobrodské sklářské podnikatele Hlouška, Vele, Halamu a Pastrnka. Kreslit, malovat a modelovat i rýt sklo se už potom učil sám. Byl velmi pohotovým a pracovitým kreslířem s velkou fantazií. Po válce se už jako zralý výtvarník přihlásil na pražskou Akademii výtvarných umění do speciálek profesorů Pukla a Silovského, u nichž se zdokonaloval v malířských a grafických technikách. Kvůli politickým zásahům do chodu AVU studium v roce 1949 předčasně ukončil a vrátil se zpět do rodného města.

Soukromé sklářské firmy byly mezitím znárodněny a staly se součástí podniku Železnobrodské sklo, kam v roce 1950 nastoupil jako samostatný výtvarník do dílny rytého skla, kde pracoval až do roku 1974. Byl autorem stovek návrhů,

z nichž mnohé se prováděly až do konce existence ŽBS. Mnoho z nich realizoval sám a další prováděli jeho kolegové. Jeho „dvorními“ rytci byli Miroslav Plátek a Ladislav Ježek. Mimo navrhování skla se věnoval malbě, kresbě a grafice. Je autorem stovek drobných grafik (ex libris, novoročenek), několika knižních ilustrací a nepočítaně kreseb a maleb. Jeho práce byly s úspěchem vystavovány na nejrůznějších domácích i světových přehlídkách skla i grafiky. Svým bohémským životem, ale také vlastní tvorbou, znalostmi a nekonvenčními názory přitahoval žáky železnobrodské sklářské školy a byl výraznou figurou, která neodmyslitelně patřila k Železnému Brodu.

/ Petra Hejralová, *Železnobrodský zpravodaj*

Zdeněk Kleindienst – portrét Jindřicha Tocksteina, 1973, olej na plátně

pozdní sběr

LOMNICE n/P – Kulturní a informační středisko zve širokou veřejnost tuto **sobotu 20. 7. 2024** od 10 do 16 hodin na Karlovské náměstí na Dny lidové

architektury. Připravený je bohatý doprovodný program, prohlídka s kronikářkou města a další. Třeba ve 13 hodin proběhne workshop o drátování.

JILEMNICE – Jilemnice bude muset znovu vypsát zakázku na obnovu venkovního koupaliště s odhadovanými náklady 64 milionů korun bez daně. V prvním kole nedostala ani jednu nabídku. Podmínky pro stavební firmy radnice podle starosty Davida Hlaváče (ODS) zmírní.

„S projektantem a administrátorem projektu jednáme, kam až můžeme jít, abychom si zachovali kvalitu díla, ale zároveň se do soutěže přihlásilo co nejvíce dodavatelů,“ řekl starosta. Předpokládá, že nové podmínky budou schvalovat radní města příští týden, aby mohli zakázku znovu vyhlásit ještě v červenci.

Venkovní koupaliště na jižním okraji města u říčky Jilemky je mimo provoz od roku 2007. V nevyhovujícím stavu mělo už tehdy zázemí a dlouhodobě špatná byla i kvalita vody ke koupání. Po rekonstrukci půjde o koupaliště biotopového typu s čištěním vody přírodní cestou. Vodní plocha pro koupání bude mít na délku skoro 70 metrů a na šířku 25 metrů. Bude rozdělená na brouzdaliště, neplaveckou a plaveckou část s maximální hloubkou 2,6 metru. Asi největší atrakcí bude 60 metrů dlouhý a devět metrů vysoký tobogan. Bude tam i hřiště pro plážový volejbal a hřiště pro děti.

Zdrojem vody pro koupaliště bude především vrt, který je v tomto areálu již vybudovaný. K napuštění celého systému koupacího biotopu bude potřeba asi měsíc. Kapacita areálu bude 700 lidí s tím, že najednou bude moci být ve vodě zhruba 140 lidí. (Genus)

≡ **Michal Hrdý / sorry**

trosečník – kulturně-společenský e-zin * vydavatel a redaktor: M. Fefík Podobský
fefik.sorry@seznam.cz * nechcete-li e-zin dostávat, dejte vědět!
všechna čísla naleznete na internetu: knihovna.jicin.cz/regionalni-zpravodaj